

WŁĄCZ MYŚLENIE!

Autor scenariusza: Danuta Bezczyńska

Blok tematyczny: Czas karnawału

Scenariusz nr 3

I. Tytuł scenariusza: Rok to dwanaście miesięcy.

II. Czas realizacji: 2 jednostki lekcyjne.

III. Edukacje (3 wiodące)

- polonistyczna,
- muzyczna,
- matematyczna.

IV. Realizowane cele podstawy programowej:

- **edukacja polonistyczna:**
 - czyta i rozumie teksty przeznaczone dla dzieci na I etapie edukacyjnym, wyciąga z nich wnioski – 1.1b,
- **edukacja muzyczna:**
 - realizuje sylabami rytmicznymi, gestem oraz ruchem proste rytmy i wzory rytmiczne, reaguje ruchem na puls rytmiczny i jego zmiany, zmiany tempa, metrum i dynamiki (maszeruje, biega, podskakuje) – 3.1a,
- **edukacja matematyczna:**
 - odczytuje i zapisuje liczby w systemie rzymskim od I do XII – 7.13,
 - podaje i zapisuje daty, zna kolejność dni tygodnia i miesięcy, porządkuje chronologicznie daty, wykonuje obliczenia kalendarzowe w sytuacjach życiowych – 7.14,

V. Metody:

- metoda projektowania okazji edukacyjnych,

WŁĄCZ MYŚLENIE!

- pogadanka,
- objaśnienie.

VI. Środki dydaktyczne:

- **do e -doświadczenia** – płyta CD, dwa kawałki nitki, wykałaczki, kalendarze, kredki,
- **inne** – zegary, kalendarze, stopery, przybory piśmiennicze.

VII. Forma zajęć:

- grupowa,
- indywidualna,
- zespołowa.

VIII. Przebieg zajęć:

- **Część wprowadzająca –warunki wyjściowe.**
 - Czytanie baśni Janiny Porazińskiej „O dwunastu miesiącach”. Wypowiedzi na temat poszczególnych miesięcy, postaci pozytywnych i negatywnych.
- **Zadanie otwarte.**
 - Jak mierzymy czas? Dlaczego jest to potrzebne?
- **Część warsztatowa.**
 - Omawianie zasad działania zgromadzonych zegarów.
 - Wypowiedzi uczniów na temat wykorzystania zegarów, stoperów i kalendarzy oraz konieczności odmierzenia czasu.
 - Praca własna dziecka – układanie trzech zdań o wybranej bohaterce baśni.
 - Ustalenie kolejności miesięcy.
 - Wysłuchanie „Kanonu noworocznego”.
 - Łączenie nazw miesięcy z liczebnikami określającymi kolejność miesiąca w roku i klasyfikowanie ich zgodnie z porami występowania.

WŁĄCZ MYŚLENIE!

- Odczytanie informacji na temat podziału roku na miesiące, półrocza i kwartały kalendarza jako źródła informacji.
- Przypomnienie znanych kanonów, wykorzystanie nagrań płytowych.
- **E – doświadczenie (załącznik do scenariusza zajęć).**
- **Pytania/zadania/inne czynności utrwalające poznane wiadomości.**
 - Rysowanie i rozpisanie w zeszyte przedmiotowym podziału roku na miesiące, kwartały i półrocza,
 - Przypomnienie wiadomości o właściwym zastosowaniu wahadła w życiu codziennym (np. zegary)
- **Pytania/zadania/inne czynności dla:**
 - **ucznia zdolnego** – dzieli rok na półrocza, kwartały, podaje daty rozpoczęcia poszczególnych pór roku, podaje przyczynę ruchu wahadła,
 - **ucznia dziewięcioletniego** – pisze nazwy miesięcy według właściwej kolejności, posługuje się kalendarzem, porządkuje daty,
 - **ucznia wymagającego pomocy** – rozpoznaje pory roku na zdjęciach, nalepia nalepki z odpowiednimi nazwami, przyporządkowuje miesiące do pór roku,
 - **ucznia ośmioletniego** – odczytuje i zapisuje daty liczbami arabskimi, rzymskimi, czyta ze zrozumieniem różne formy tekstu, wyjaśnia, co to jest wahadło.
- **Podsumowanie zajęć.**
 - Rok dzieli się na miesiące, półrocza i kwartały. Kalendarz to umowna rachuba czasu, która dzieli go na cykliczne, powtarzające się okresy. Najbardziej popularnym w świecie jest kalendarz gregoriański, który wprowadził w 1582 roku, papież Grzegorz XIII.
- **Przykładowe zdanie domowe.**
 - Znajdź informację dotyczące cyfr arabskich.

WŁĄCZ MYŚLENIE!

Załącznik e-doświadczenia do scenariusza nr 3

I. Tytuł e-doświadczenia: Wahadło.

II. Zakres doświadczenia: Przyczyny ruchu wahadła .

III. Cel doświadczenia: Wpływ tarcia na ruch wahadła.

IV. Hipoteza doświadczenia: W jaki sposób tacie może powodować ruchy wahadła?

V. Spodziewane obserwacje/wnioski ucznia:

Uczeń dostrzega, że w wyniku tarcia wahadło wykonuje ruchy tam i z powrotem.

VI. Wnioski z doświadczenia:

Ruch wahadła w dół jest spowodowany dużym tzw. „momentem bezwładności”. Wahadło nie „spada” i się nie kręci. Wykonywanie ruchów wahadła jest przykładem zamiany energii potencjalnej w kinetyczną i odwrotnie.

OBRAZ	DŹWIĘK
Przywitanie dzieci przed telewizorem przez aktora.	Cześć mali odkrywcy! Pokażę Wam dzisiaj ciekawe doświadczenie, które bez problemu możecie odtworzyć z rodzicami w domu.
Prezentacja środków dydaktycznych do doświadczenia.	Do naszego doświadczenia będziemy potrzebowali płytę CD lub DVD, dwa kawałki nitki o różnych długościach (50 cm - 130 cm) oraz paczuszkę małych wykałaczek.
Aktor prezentuje doświadczenie. Zbliżenie na środki do doświadczenia.	To doświadczenie jest bardzo proste, ale może zadziwić Twoich kolegów. Na początek otwór w płycie wypychamy wykałaczkami. Wykałaczki owijamy dwoma kawałkami nitki po jednym z każdej strony. Możemy umocować na jakimś statywie albo np. przykleić do futryny (za nitki) –

WŁĄCZ MYŚLENIE!

	obserwujcie co się dzieje.
Prezentacja wniosków przez aktora.	<p>Wahadło nie tylko nie „spadło”, ale kręci się w miejscu. Dlaczego tak się dzieje?</p> <p>Bo ruch wahadła w dół jest spowodowany dużym tzw. momentem bezwładności. Jeżeli tarcie będzie małe to, wykona tylko kilka ruchów tam i z powrotem. Jest to przykład na zamianę energii potencjalnej w kinetyczną i odwrotnie.</p> <p>Ciekawe, prawda?</p> <p>To proste doświadczenie możecie wykonać w domu, poproście o pomoc osobę dorosłą.</p> <p>Powodzenia i do zobaczenia!</p>

Człowiek - najlepsza inwestycja

KAPITAŁ LUDZKI
NARODOWA STRATEGIA SPÓJNOŚCI

UNIA EUROPEJSKA
EUROPEJSKI
FUNDUSZ SPOŁECZNY

